

agtigt afskrevne Forslag. Men den højtærede Indenrigsminister vil ikke være i Tvivl om, at hvad vi tilsigtede, var at bruge de aftalte Valgtalsfordelingsregler. Alle de mange Eksempler, den ærede Minister fremdrog paa, hvor uheldigt dette Forslag virkede, passede derfor i Realiteten ikke, og Fejlen vilde være blevet opdaget, hvis vi havde haft længere Tid; det gik i overordentlig Hast med Afgivningen af den Betænkning. Den skulde nemlig afgives næste Dag efter Opfordring af Formanden for Udvalget. Jeg maa maaske blot tilføje, at jeg har jo ikke haft Lejlighed til tidligere paa officielt Sted at imødegaa de Udtalelser, jeg har nogle Gange haft Lejlighed til at berigtige dem under Valgkampagnen, hvor Sagen har været fremført fra Modstanderes Side.

Jeg skal derefter vende mig til nogle Bemærkninger, som den højtærede Konseilspræsident fremsatte. Den højtærede Konseilspræsident var jo i betydeligt bedre Humør i Dag, end da vi sidst var samlede her i denne Sal, og han omtalte med Glæde det Nederlag, Højre havde lidt, og den højtærede Konseilspræsident delte vel her ganske Opfattelse med det ærede 8de kongevalgte Medlem (Trier), der spurgte: Hvad har Højre naaet ved den Taktik, man valgte, da Rigsdagen sidst var samlet? At Højre, at de konservative Partier tilsammen denne Gang kunde lide Nederlag, var vi ikke blinde for, men det var vort Ønske — det har jeg ogsaa fremført ved forskellige Lejligheder, sidst her under min Tale i Dag — at skabe mere Tid for Vælgerne til at se, hvad det var, der foregik, se, hvad det var for en Grundlov, man vilde skaffe dem. Jeg maa her beklage, at jeg ikke har den overordentlig store Tiltro til, at Vælgerne er i Stand til at følge med, saaledes som det ærede 8de kongevalgte Medlem tror. Det kommer maaske af, at jeg lever mellem Vælgerne og kommer mange af dem paa noget nærmere Hold end det ærede Medlem, og jeg har, hvor jeg er kommet rundt i Landet, truffet Folk, der egentlig ikke vidste, hvad der stod i Forslagene, og jeg kan forsikre den højtærede Konseilspræsident, at det var ikke Højrefolk alene, der var mange Venstrefolk, der heller ikke vidste, hvad der stod i Forslagene. Jeg regner ikke disse Folk det til Forklejnelse; de har hver deres daglige Gerning at passe, og selv om maaske Regeringens og Grundlovsparternes Grundlovsforslag var aftrykt i deres Blade, er det ikke Hvermands Sag at sætte sig ind i saadanne Forslag eller

at finde ud af Detaillerne, og jeg er meget i Tvivl om, hvorvidt Venstrebladene har optaget Højres Forslag, saa det vilde saamænd ikke nytte noget, om den højtærede Konseilspræsident nu vilde foranledige en større Udsendelse af disse Blade for at oplyse Vælgerne. Den højtærede Konseilspræsident udtalte til det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), at den Opfattelse, jeg havde haft af hans Tale forleden Dag, var i Modstrid med den Opfattelse, det ærede 4de Medlem for 7de Kreds havde haft. Men det er en Misforstaaelse af den højtærede Konseilspræsident. Jeg sagde ikke, at den højtærede Konseilspræsidents Tale i al Almindelighed var afdæmpet; jeg sagde kun, at de Betragtninger, som vi havde hørt saa rigeligt af ude paa Valgtribunerne, og som gik i en vis, bestemt Retning, fremsattes i en mere afdæmpet Form af den højtærede Konseilspræsident; men ellers var Melodien den samme. Den højtærede Konseilspræsident udtalte, at dette Forslag maatte nu føres igennem med stor Kraft, thi Vælgerne sluttede sig med Kærlighed til dette Forslag. Nu gad jeg nok vide, hvorledes det er med den Kærlighed, for det er jo ikke det Forslag, der tidligere er forelagt; det sluttede Vælgerne sig formodentlig ogsaa til med Kærlighed, og jeg er saamænd temmelig overbevist om, at der er en hel Del Vælgere, der, hvis den højtærede Konseilspræsident fremsatte et tredje Forslag, ogsaa vilde slutte sig til dette med den samme varme Kærlighed som nu til dette Forslag.

Baade det ærede 8de kongevalgte Medlem og det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) var jo inde paa det Udtryk, jeg havde brugt, at man havde agiteret paa en illoyal Maade overfor os ved Valgene. I min Tale var jeg allerede inde paa at paapege, at man hele Tiden under Valget hævdede, at det var Grundloven af 1866, som vi forsvarede, og som de andre vilde af med, og paa den Konto har man faaet mange Stemmer. Det er ogsaa ganske rigtigt, og det har man ikke alene mundtligt fremhævet overfor Vælgerne, men ogsaa ved forskellige skriftlige Indlæg søgt at indprente dem. Jeg staar her med et Par Aktstykker. Det ene lyder saaledes: „Imod det folkefjendske Landsting. Husk, at Kampen i Dag staar om Godsejernes privilegerede Valgret“; og det andet Aktstykke hedder: „Landstinget af 1866.“ Det er for øvrigt af den Art, at ingen, hverken Institution, Forening eller Enkeltmand, har villet paatage sig